

Sygn. akt III KO 31/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **B. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 maja 2017 r.,

wniosku o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ko (...) na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku B. S. o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

B. S. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ko (...), którym oddalono wniosek B. S., W. G., X. G., P. G. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za pozbawienie wolności A. G..

W uzasadnieniu wniosku powołała się na to, że orzekający w sprawie sąd nie zweryfikował prawidłowo dostępnego materiału dowodowego i nie uznał za wiarygodne zeznań świadków Z. S., L. S., A. G..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią przepisu art. 545 § 3 k.p.k., osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli także w

zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo procesowe nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych, polegających na niesporządzeniu i niepodpisaniu wniosku przez podmiot profesjonalny. Oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania może wynikać, z przykładowo wskazanego w art. 545 § 3 k.p.k., odwołania się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, jak i z niepowołania we wniosku podstaw wznowienia albo wskazania takich, które nie są przewidziane w ustawie.

Taka też sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Zauważyć trzeba, że postępowanie w sprawie, której dotyczy wniosek było już wznowiane. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 lipca 2013 r., II AKo (...) uchylono prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 24 stycznia 2012 r., IV Ko (...) i wznowiono zakończone nim postępowanie. W toku wznowionego postępowania przeprowadzono dowody, których ujawnienie się stanowiło podstawę wzruszenia wymienionego wyżej prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego i na które ponownie powołuje się B. S.. Treść jej pisma nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości, że zawarty w nim wniosek o wznowienie postępowania nie opiera się na przesłance określonej w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Przepis ten dopuszcza wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem, jeżeli po jego wydaniu ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że jest ono błędne. Rzecz jednak w tym, że domagając się wznowienia postępowania, B. S. nie wskazuje żadnych nowych dowodów, które miałyby się ujawnić już po wydaniu wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 lutego 2015 r., II AKa (...). Podnosi jedynie, że dowody przeprowadzone w postępowaniu zakończonym tym wyrokiem zostały – w jej przekonaniu – wadliwie ocenione.

Nie stanowi to podstawy wznowienia postępowania, które jest instytucją o charakterze nadzwyczajnym i nie służy ponawianiu kontroli odwoławczej.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należy odmówić jego przyjęcia.

l.n